

Öngyilkosság játékból

A feudális uraság szérúje a Pajtákvégén volt. Most már házakkal van beépítve ez a hely. Mellette volt a zsellérek szérúje. Most azonban a primácia szérújén vagyunk, ahol a jobbágyok éppen robotolnak. Munka közben persze nem lehet szó nélkül lenni. Most is találtak vitatárgyat, mint vallásos ihletettséggű emberek, vallásos vitatárgyat: mi van a halál után? Van-e örök élet vagy nincs? Van-e igazságszolgáltatás vagy nincs? Van-e mennyország, angyalok, és az Isten valóban a mennyei trónon ül-e? Heves vita alakult ki a kérdések fölött, és sehogy sem bírtak dűlőre jutni.

Akkor az egyik, aki csúfondáros ember volt, így szólt:

– Döntsük el! Én adok bizonyítékot! Amott van a pajta mellett a hosszú létra, akasszatok föl engem rá kötéllal a nyakamon. Fogtok rám vigyázni. Ha majd látjátok, hogy haldokolni kezdek, fulladozom, a lábam rugdalózik, akkor vágjátok le a kötelet, nos majd elmondom nektek, mit láttam ottan túl!

Nagy hahotával fogadták az indítványt és ráálltak. Mindent megtettek úgy. A falu első huncut emberének kötélhurokba húzva a fejét, a nyakán a hosszú létrán magasba emelték és várták, mikor is vágják el a kötelet. Ekkor két nyúl ugrott kergetőzve a bábész nép közé. Minden robotos a nyulakat kezdte hajszolni, hogy megfogják. Jó messzire úzték őket. Már el is felejtkeztek, hogy a kötélen lóg az ajánlkozó. Bizony mire visszajöttek, már a lába sem mozgott, a nyelve is kilógott, a szemei is ki voltak fordulva, nem szólt biz az már egy szót sem. Senkinek sem mondta el, mi van a másvilágon, a robotoló nép elszomorodott: a falu tréfagyártója ilyen nagy tréfát még sohasem csinált. Eddig csak egyes személyeket tréfált meg, most megtréfálta az egész falut. Szétröppent a hír és a közmondás: szent dolgokból tréfát ne űzz!